

วิธีการในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการ
ระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ของนักกีฬาชายและ
หญิงประเภทบุคคลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช
2536 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักกีฬา ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปี
พุทธศักราช 2536 จำนวน 36 สถาบัน จำนวนนักกีฬาทั้งสิ้น 5,206 คน เป็นนักกีฬาชาย
ทั้งสิ้น 3,518 คน และนักกีฬาหญิง 1,688 คน ส่วนที่เป็นนักกีฬาเทนนิสบุคคลเดี่ยว
เทเบิลเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว แบดมินตันประเภทบุคคลเดี่ยว ยูโดประเภทบุคคลเดี่ยว
และฟันดาบประเภทบุคคลเดี่ยว มีจำนวนดังต่อไปนี้

เทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว รวมทั้งสิ้น 72 คน เป็นนักกีฬาชาย 42 คน และ
นักกีฬาหญิง 30 คน

เทเบิลเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว รวมทั้งสิ้น 80 คน เป็นนักกีฬาชาย 44 คน
และนักกีฬาหญิง 36 คน

แบดมินตันประเภทบุคคลเดี่ยว รวมทั้งสิ้น 70 คน เป็นนักกีฬาชาย 38 คน และ นักกีฬาหญิง 32 คน

ยูโดประเภทบุคคลเดี่ยว รวมทั้งสิ้น 96 คน เป็นนักกีฬาชาย 44 คน และ นักกีฬาหญิง 52 คน

ฟันดาบประเภทบุคคลเดี่ยว รวมทั้งสิ้น 82 คน เป็นนักกีฬาชาย 42 คน และ นักกีฬาหญิง 40 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างง่าย (Sampling Random Sampling) จากรายชื่อสูจิบัตรการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปีพุทธศักราช 2536 ทั้ง 5 ประเภทดังกล่าวนี้ ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 200 คน เป็นนักกีฬาชาย 100 คน และนักกีฬาหญิง 100 คน โดยค่าเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

- กำหนดประเภทของกีฬาที่ใช้ในการวิจัย โดยกีฬาประเภทบุคคลเดี่ยว ที่มีการแข่งขันทั้งชายและหญิง รายการประเภทกีฬา คือ เทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว เทเบิลเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว แบดมินตันประเภทบุคคลเดี่ยว ยูโดประเภทบุคคลเดี่ยว และ ฟันดาบประเภทบุคคลเดี่ยว

- หากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เหมาะสม แบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากร ออกเป็น

- 2.1 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างง่าย (Sampling Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากนักกีฬา เทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว เทเบิลเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว แบดมินตันประเภทบุคคลเดี่ยว ยูโดประเภทบุคคลเดี่ยว และฟันดาบประเภทบุคคลเดี่ยว ที่ชนะเลิศการแข่งขันในรอบแรก ประเภทกีฬาละ 20 คน เป็นนักกีฬาชายที่ประสบความสำเร็จ 10 คน และนักกีฬาหญิงที่ประสบความสำเร็จ 10 คน รวมจำนวน 100 คน เป็นนักกีฬาชาย 50 คน และนักกีฬาหญิง 50 คน

2.2 กลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างง่าย (Sampling Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากนักกีฬาเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว เทเบิลเทนนิสประเภทบุคคลเดี่ยว แบดมินตันประเภทบุคคลเดี่ยว ยูโดประเภทบุคคลเดี่ยว และฟันดาบประเภทบุคคลเดี่ยว ที่ฝ่ายแพ็คการแข่งขันในรอบแรกประเภทกีฬาละ 20 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชายที่ประสบความสำเร็จ 10 คน และนักกีฬาหญิง 10 คน รวมจำนวน 100 คน เป็นนักกีฬาชาย 50 คน และนักกีฬาหญิง 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินค่าการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา โดยแบ่งแบบเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check Lists) และแบบปลายเปิด (Open-end)

ตอนที่ 2 แบบวัดการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) มี 6 ระดับ

การสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ

1. การสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1.1 ทหาความตรงตามเนื้อหา

1.1.1 ผู้วิจัยศึกษาความหมาย ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กับการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา

1.1.2 ผู้วิจัยสร้างข้อความต่าง ๆ ซึ่งวัดการระบุสาเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลว ตามทฤษฎีของไวเนอร์ (Weiner, 1972) ซึ่งในที่นี้แบ่งตาม
ลักษณะการระบุสาเหตุออกเป็น 3 มิติ คือ

มิติที่มาของสาเหตุ ซึ่งแบ่งเป็นสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายในตัว
บุคคลได้แก่ ความสามารถ ความพยายามถาวร ความพยายามชั่วคราว อารมณ์ และสาเหตุ
ที่เกิดจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ ความยากของงาน โชค สภาพการแข่งขัน ความ
อคติของโค้ช

มิติความคงที่ของสาเหตุ ซึ่งแบ่งเป็นสาเหตุที่มีลักษณะคงที่ หรือ
เปลี่ยนแปลงได้ยาก ได้แก่ ความยากของงาน ความอคติของโค้ช ความสามารถ ความ
พยายามถาวร และสาเหตุที่ไม่คงที่หรือเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ได้แก่ โชค สภาพการแข่งขัน
อารมณ์ ความพยายามชั่วคราว

มิติความสามารถในการควบคุมสาเหตุ ซึ่งแบ่งเป็นสาเหตุที่บุคคล
สามารถควบคุมได้ ได้แก่ สภาพการแข่งขัน ความอคติของโค้ช ความพยายามชั่วคราว ความ
พยายามถาวร และสาเหตุที่บุคคลไม่สามารถควบคุมได้ ได้แก่ ความยากของงาน อารมณ์
ความสามารถ โชค

ดังนั้นการระบุสาเหตุ จึงจำแนกตามมิติการระบุสาเหตุทั้ง 3 มิติจึงแบ่งได้เป็น
8 ลักษณะ ดังนี้

1. การระบุสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถ
ควบคุมได้ คือ โชค
2. การระบุสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ และสามารถ
ควบคุมได้ คือ สภาพการแข่งขัน
3. การระบุสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะคงที่ และไม่สามารถ
ควบคุมได้ คือ ความยากของงาน
4. การระบุสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่มีลักษณะคงที่ และสามารถควบคุม
ได้ คือ ความอคติของโค้ช

5. การระบุนสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ที่มีลักษณะไม่คงที่ และไม่สามารถควบคุมได้ คือ อารมณ์

6. การระบุนสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายในที่มีลักษณะไม่คงที่และสามารถควบคุมได้ คือ ความพยายามชั่วขณะ

7. การระบุนสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายในที่มีลักษณะคงที่และไม่สามารถควบคุมได้ คือ ความสามารถ

8. การระบุนสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายในที่มีลักษณะคงที่และสามารถควบคุมได้ คือ ความพยายามถาวร

โดยมีสถานการณ์ของการรับรู้ผลกรรม 2 สถานการณ์ คือ การประสบความสำเร็จและการประสบความสำเร็จล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการระบุนสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาขึ้น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1. เป็นแบบสอบถามสำหรับนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และชุดที่ 2. เป็นแบบสอบถามสำหรับนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว

สำหรับการตีประสพความสำเร็จ จะเป็นการระบุนสาเหตุมาจาก ความสามารถ ความพยายามถาวร ความพยายามชั่วขณะ โชคดี สภาพการแข่งชันที่ดี ความง่ายของงาน อารมณ์ดี และไม่มีความอคติของโค้ช ส่วนในการตีประสพความล้มเหลวจะเป็นการระบุนสาเหตุว่าเป็นเพราะขาดความสามารถ ขาดความพยายามถาวร ขาดความพยายามชั่วขณะ โชคร้าย สภาพการแข่งชันที่ไม่ดี ความยากของงาน อารมณ์เสีย และความอคติของโค้ช

1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ของการระบุนสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางพลศึกษา 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาของการระบุนสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ขอคำแนะนำที่จะปรับปรุงเครื่องมือให้ ถูกต้อง และเหมาะสม

1.2 สร้างเป็นแบบวัดการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว ในสถานการณ์การกีฬา ซึ่งแบ่งแบบวัดการระบุสาเหตุออกเป็น 2 ชุด คือ แบบวัดการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และแบบวัดการระบุสาเหตุของความล้มเหลว แบบวัดแต่ละชุดมีจำนวน 40 ข้อ โดยแบบวัดการระบุสาเหตุความมีศักยภาพระบุสาเหตุทั้ง 8 ลักษณะ อย่างละ 5 ข้อ ดังต่อไปนี้

โชค	ข้อคำถามที่ 1, 9, 17, 25, 33
สภาพการแข่งขัน	ข้อคำถามที่ 2, 10, 18, 26, 34
ความยากของงาน	ข้อคำถามที่ 3, 11, 19, 27, 35
ความอดคิของโค้ช	ข้อคำถามที่ 4, 12, 20, 28, 36
อารมณ์	ข้อคำถามที่ 5, 13, 21, 29, 37
ความพยายามชั่วขณะ	ข้อคำถามที่ 6, 14, 22, 30, 38
ความสามารถ	ข้อคำถามที่ 7, 15, 23, 31, 39
ความพยายามถาวร	ข้อคำถามที่ 8, 16, 24, 32, 40

สร้างเป็นแบบมาตราประเมินค่าชนิด 6 ระดับ คือ "จริงมากที่สุด" "จริงมาก" "จริงปานกลาง" "จริงน้อย" "จริงน้อยที่สุด" และ "ไม่มีการระบุสาเหตุ"

1.3 เกณฑ์การให้คะแนนในแบบวัดการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และ ความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาที่เป็น มาตราร่วมประเมินค่า (Rating scales) จะให้คะแนนเป็นไปตามลำดับตัวเลือกที่ระบุสาเหตุ ดังนี้

จริงมากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
จริงมาก	มีค่า	4	คะแนน
จริงปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
จริงน้อย	มีค่า	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน
ไม่มีการระบุสาเหตุ	มีค่า	0	คะแนน

1.4 เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเปรียบเทียบระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับการระบุสาเหตุ
4.50 - 5.00	สูงที่สุด
3.50 - 4.49	สูง
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	ต่ำ
1.00 - 1.49	ต่ำที่สุด

2. การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดชุดนี้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 ปีพุทธศักราช 2535 จำนวน 40 คน ได้ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.94

3. ปรับปรุงแบบสอบถาม พร้อมกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทาน ก่อนนำแบบวัดนี้ไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเขียนเรื่องหาหนังสือ ขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ก.ก.ม.ท.) เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย นำแบบเก็บรวบรวมข้อมูลการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว ในสถานการณ์การกีฬา ไปส่งให้นักกีฬา และรับคืนด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงที่การแข่งขันกีฬารอบแรกสิ้นสุดลง สำหรับกีฬาบางประเภทผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ควบคุมนักกีฬาให้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจง ความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอ
ในรูปแบบตาราง และความเรียง

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าคะแนนรวม หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดคะแนนในแต่ละข้อดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแบบประเมินค่า

ถ้า เลือกตอบจริงมากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
ถ้า เลือกตอบจริงมาก	มีค่า	4	คะแนน
ถ้า เลือกตอบจริงปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
ถ้า เลือกตอบจริงน้อย	มีค่า	2	คะแนน
ถ้า เลือกตอบจริงน้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน
ถ้า เลือกตอบไม่มีการระบุสาเหตุ	มีค่า	0	คะแนน

3. ทดสอบความแตกต่างของเพศ และกลุ่มนักกีฬา 2 กลุ่ม ที่มีผลต่อการระบุ
สาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ
กับการรับรู้ผลกระทบ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis
of Variance)

4. กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อาศัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์ (SPSSX - Statistical Package for the Social Sciences,
Version-X)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัดการระบุสาเหตุของความสำเร้จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา หลังจากใช้แบบวัดนี้ (Try-out) จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (ประคอง กรรณสูตร, ม.ป.ป.)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

n คือ จำนวนข้อกระทงในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในข้อกระทงแต่ละข้อ

S_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. วิเคราะห์สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละจากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

3. คำนวณหา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร้จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ของกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way Analysis of Variance) เพื่อศึกษาเพศ และกลุ่มนักกีฬาที่มีผลต่อการระบุสาเหตุของความสำเร้จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา

Source of	df	SS	MS	F
Variances				
Among groups	$df_a = (rc-1)$	SS_a		
Between groups	$df_r = (r-1)$	SS_r	MS_r	$\frac{MS_r}{MS_w}$
Between Column	$df_c = (c-1)$	SS_c	MS_c	$\frac{MS_c}{MS_w}$
Interacton	$df_{int}=(r-1)(c-1)$	$SS_{int}=SS_a-SS_r-SS_c$	MS_{int}	$\frac{MS_{int}}{MS_w}$
Within groups	$df_w = (N-rc)$	$SS_w = SS_t - SS_a$	MS_w	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย